

at alle saadanne Forholdsregler ere utilstrækkelige til at afværge Faren for massevis Indbrænding.

En virkelig Betyggelse opnaas kun ved at afløse Gasen med elektrisk Belysning. Herved undgaes enhver Ophedning af Luften og Omgivelserne, og ligeledes den direkte Fare for Antændelse, da det elektriske Lys kun kan brænde i luftede og lufttætte Lamper. Hvis der desuagtet sker Antændelse, vil denne i de allerfleste Tilfælde kunne slukkes i Tide, da Ilden ikke griber om sig med abnorm Hurtighed. Brandfaren i et Theater bliver saaledes ikke væsentlig større end i enhver anden Bygning. Selv om en opstaaende Ild skulde faa Overhaand, er Faren for Publikum langt ringere end ved Gasbelysning, da det elektriske Lys vil vedblive at brænde paa Tilstuepladsen, lige indtil Ilden har udbredt sig over denne, medens det, som bekendt, ofte har bidraget til at forøge Ulyffens Omfang, at Gasledningen til alle Theatrets Rum strax ved Ildens Begyndelse afbrydes, og de nu for Tiden anvendte Sikkerhedslamper med Oliebelysning slukkes af Røgen.

Ved Siden af det afgjørende Hensyn til Publikums og Theaterpersonalets og, i anden Række, til Bygningens Sikkerhed, maa det desuden komme i Betragtning, at det elektriske Lys i den daglige Drift har store Fortrin for Gassen. Den Varme, som Gasbelysningen paa Theatrets Rampe udvikler, frembringer en stærk opadstigende Luftstrøm, der fører en stor Del af Lyden fra Scenen med sig, førend den naaer ud i Tilstuerummet; i vort kgl. Theater virker denne Omstændighed meget uheldigt paa de afstufte Forhold, især i den forreste Del af Gulvet og Balkonetagen. Gassens udtørrende og forurenende Virkning paa Luften er endvidere skadelig for de Spillendes Organer; at den ogsaa, om end i mindre Grad, er følelig for Publikum, forsaavidt den ikke modvirkes af en fuldstændig Ventilation, er tilstrækkelig bekendt. Disse Ulemper fjernes ved den elektriske Belysning, som ikke frembringer Varme eller paa anden Maade over Indflydelse paa den omgivende Luft. Den har heller ikke den samme skadelige Indvirkning som Gasen paa det sceniske Materiel og paa den kunstneriske Udsmykning af Theatrene.

Man er overalt kommen til Erkjendelse af, at der ikke bør anvendes Gas til Belysning af Theatre, og Anvendelsen af elektrisk Belysning er allerede almindelig ved de større Theatre i Udlandet, saaledes at man nu i flere Aar har haft tilstrækkelig Erfaring for, at det elektriske Lys kan virke fuldkommen regelmæssigt, og at det i fuldt Maal besidder de Fortrin for Gasen, som her ere omtalte.

I Juni 1887 fremkom Chefen for det kgl. Theater og Kapel med en Indstilling om Indførelsen af elektrisk Belysning i det kgl. Theater, saaledes at denne Foranstaltning foreløbig, endnu i samme Aar, foresloges gennemført med Hensyn til Rampens Belysning, i Overensstemmelse med et fra Theatrets Side allerede tidligere fremsat Forslag. Da man imidlertid ansaa det for rigtigt, at Spørgsmaalet om et elektrisk Anlæg blev fra først af taget under Overveielse i sin Helhed, blev det af Theaterchefen overdraget Sceneinstruktør Krohn at foretage en Reise til Udlandet for at gøre sig bekendt med de tilsvarende Anlæg ved forskellige større Theatre, og efter hans Hjemkomst blev der i Januar 1888 nedsat en Kommission af Sagkyndige i det nævnte Djiemed. Under Theaterchefens Forsæde sammensattes Kommissionen af Sceneinstruktør Krohn, Chefen for Søminekorpslet Kommandør Søncke, Direktøren for Marinens Skibsbyggnings- og Maskinvæsen Nielsen, Professor i Fysik C. Christiansen og Theatrets Bygmester Etatsraad Herholdt. Som et særligt Udvalg af Kommissionen have d'Hrr. Nielsen, Søncke og Krohn i Forening arbejdet for Løsningen af de specielle tekniske Opgaver. Af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fik Kommissionen Bemyndigelse til at forhandle direkte med de forskellige Firmaer, fra hvilke der maatte indhentes Planer og Overflag, og da der her i Landet manglede al Erfaring om elektriske Anlæg for Theatre, traadte man i Forbindelse med det Firma, som i Udlandet nyder den største Autoritet paa dette Omraade, nemlig det saakaldte Edison-Selskab eller „Allgemeine Electricitäts-Gesellschaft“ i Berlin. Dette Selskab har ladet udarbejde Planer for Scenebelysningen i vort Theater, som derefter i Berlin ere blevne gennemgaaede af Medlemmer af Kommissionen og sammenarbejdede med de øvrige Planer for Anlægget. Paa Grundlag af de foreliggende Planer og Overflag for Arbejdet's forskellige Dele, og med Benyttelse af de Sagtagelser, som i Udlandet ere gjorte dels af Instruktør Krohn, der i sin Reiseberetning har givet en udførlig sammenlignende Fremstilling af Anlægene i flere tydske Theatre, dels af andre Medlemmer ved lignende Reiser, har Kommissionen udarbejdet et detailleret Forslag til et hele